

**Kázeň kardinála Dom Raymundo Damasceno Assis,
arcibiskupa Aparecidy v Brazílii
v kostole Sedembolestnej Panny Márie
v Bratislave – Petržalke
20. januára 2012**

Excelencia Mons. Mario Giordana, apoštolský nuncius na Slovensku,
(Excelencia Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup a metropolita),
Excelencia Pani Marilia Sardenberg Zelner Goncalves, veľvyslankyňa Brazílie v Slovenskej republike spolu so svojim manželom, Excelenciou pánom Juliom Zelnerom, veľvyslancom Brazílie v Rakúskej republike,
Excelencie členovia diplomatického zboru,
Dôstojný pán Peter Mášik, farár tejto farnosti Sedembolestnej Panny Márie,
kňazi, rehoľníci a rehoľné sestry,
drahí veriaci,

Ďakujem veľmi pekne bratislavskému arcibiskupovi a metropolitovi Jeho Excelencii Mons. Stanislavovi Zvolenskému, ktorý na podnet pani veľvyslankyne Brazílie mi adresoval pozvanie a dal dovoľenie prísť medzi vás do tohto kostola Sedembolestnej a odovzdať vám kópiu sošky Panny Márie z Aparecidy, patrónky Brazílie. Asi pred troma rokmi som mal možnosť urobiť podobnú vec aj v Českej republike, v Prahe, a intronizovať takúto sošku v chráme Panny Márie Víťaznej, ktorý je známy skôr pod názvom U pražského Jezuliatka.

Svätý apoštol Ján nám vo svojom evanjeliu pripomína, že Kristus, prv, ako zomrel na kríži, nám dal Pannu Máriu za matku. Keď videl pod krížom svoju matku a vedľa nej učeníka, ktorého miloval, povedal jej: „Hľa, tvoj syn“ (Jn 19, 26). A jemu: „Hľa, tvoja matka“ (Jn 19, 27). Vieme, že od tejto chvíle si ju učeník vzal k sebe. Vo vrcholnom momente Ježišovho poslania, keď umieral na kríži, pod krížom stála jeho matka a učeník, ktorého mal rád.

Ježišová smrť bola poslednou a definitívnou skúškou pre jeho nasledovníkov. Iba jeho matka, svätý apoštol Ján a niekoľko málo žien mu boli verní až do konca. Panna Mária bola plná bolesti a keď videla trpieť svojho Syna, trpela s ním. Jeho bolesť bola stotožnením sa s bolesťou každého človeka. A toto jeho utrpenie bol vtlačené aj do srdca jeho matky, ktorá sa s ním stotožnila. Slobodne prijala vôľu nebeského Otca podobne, ako ju prijal aj Kristus, a takto jedinečným spôsobom s ním spolupracovala na diele nášho vykúpenia. Nemohli by sme považovať Pannu Máriu za svoju matku, ak by sme nenasledovali Ježiša aj v jeho utrpení, keď na nás dolieha nejaký kríž. A nemohli by sme ani byť jej deťmi, keby sme neboli milovanými učeníkmi jej Syna, podobne ako ním bol sv. Ján, evanjelista.

Soška Panny Márie z Aparecidy bola nájdená troma rybármi vo veľkej rieke Paraiba v roku 1717. Mali totiž dodať ryby na prípravu obeda pre gubernátora, ktorý prechádzal ich územím a smeroval do Minas Gerais, kde sa mal ujať svojho úradu. Spočiatku sa im lov nedaril. Obrat však nastal po tom, ako sa im vo vode podarilo nájsť sošku Nepoškvrnenej. Najprv našli telíčko a potom aj hlavu. Tieto dva kúsky tvorili súčasť tej istej sošky. Keďže obrat nastal až po takomto náleze, rybári ho pripisovali príhovoru Panny Márie, ktorú

nájdená maličká čierna soška znázorňovala. Odniesli si ju teda domov a začali ju nazývať NOSSA SENHORA APARECIDA, to znamená Naša pani, ktorá sa nám zjavila.

Úcta k Matke Božej z Aparecidy sa šírila čoraz viac a jej príhovoru sa pripisujú početné milosti, ktoré ľudia obdržali. Dnes je na tomto mieste rozostavaná veľká bazilika, ktorá bude zasvätená práve tomuto titulu, NOSSA SENHORA APARECIDA a stavebné práce by mali byť ukončené do roku 2017, kedy sa bude sláviť 300 výročie nájdenia tejto sošky.

Panna Mária, Božia Matka i matka naša je len jedna. Uctievaná je však pod tisíckami rôznych titulov po celom svete. Nech Panna Mária z Aparecidy, na ktorú sa odteraz jej ctitelia budú obracať aj v tomto chráme, vyprosí pomoc a ochranu všetkým vám i celej vašej krajine, kolíske evanjelizácie slovanských národov, započatej pred 1150 rokmi misijnou činnosťou svätých Cyrila a Metoda, ktorých blahoslavený pápež Ján Pavol II vyhlásil za spolupatrónov Európy.

Amen.